'లచ్చిమి'

అడివి బాపిరాజు

1

పచ్చలయ్య ముదుసలి రైతు. అతనికున్నదే రెండెకరాల మాగాణి. ఆ మాగాణి అతనికి మాలచ్చిమి. ఆ రెండెకరాల భూమి ఒక వ్యక్తి అయింది. ఆ చిన్నారి పొలానికి 'లచ్చిమి' అని పేరు పెట్టుకొన్నాడు. ఆ పొలం కూడా చాలా అందంగా ఉంటుంది. పంట కాల్వ ఒడ్డునే ఉంది . ఆ పొలం నవ్వని కాలం లేదు.

'లచ్చిమి' చుట్టు వెడల్పాటి గట్టు వేసినాడు. ఆ గట్టుపైన అంటు మామిడి చెట్లు నాల్గు, ఒక పాతమామిడి చెట్టు ఉన్నవి. పది అరటి బోదెలున్నాయి. కాల్వ వైపు గట్టు కూరగాయలు పెంచుందుకు! ఆ గట్టంతా ఏవో పాదులెప్పుడూ పెరగుతూ ఉంటాయి. వంగచెట్లు, తోటకూర, గోంగూర, కొత్తిమీర మళ్ళు ఘుమఘుమలాడుతూ, వేసవికాలంలో కూడా పచ్చగా మిలమిల లాడుతూంటాయి. పాదులలో విడవకుండా దొండ ఎప్పుడూ కాస్తూనే వుంటుంది. తూర్పు గట్టుమీద నాల్గు సపోటా చెట్లు, పది తేనె బొప్పాయి చెట్లు, మల్లె, జాజి, గులాబి అంట్లూ ఉన్నాయి. పడమటి గట్టుమీద పొడుగునా కొబ్బరి చెట్లు గంభిరంగా ఆకాశంలోకి తలలాడిస్తూ ఉంటాయి. తన కన్న కూతురే లచ్చిమి.

2

అతనికి పెళ్ళిలేదు. చిన్నతనంలో రంగం పారిపోయాడు. కొండంత బరువులెత్తి శేషుడై డబ్బు మూట గట్టాడు. నాలుగు వేదాలూ ఒకే పాతమై భూమి రథాన్ని లాగినట్టు పచ్చలయ్య రిక్షాల్ని లాగి డబ్బు సంపాదించాడు. మధుపానంకోసం మానినీ మణులు కోసం పోగు చేసుకొనే చిల్లర మూటల్లోంచి డబ్బు ఖర్చుఅయినా అసలే జాగ్రత్త మనిషి అవడంచేత పచ్చలయ్యకి యాభైయ్యోయేడు వచ్చేటప్పటికి రెండువేల అయిదువందల యాభైమూడు రూపాయలు పోగయ్యాయి. కన్నతల్లి అయిన తెలుగుదేశం పిలుపు వినబడింది.

రంగం పట్నవాసపు ఛండాలపు కంపులు అప్పటి కతనికి ఏవగింపు పుట్టించాయి. ఆంధ్రదేశంలో గోదావరి డెల్టాలో తన గ్రామం జ్ఞాపకం వచ్చింది. చిన్నతనంలో తన తండ్రి భూములు కవుళ్ళకి తీసుకుని వచ్చి వ్యవసాయం చేసిన రోజులు, తాను దూడల్ని కాసిన రోజులు, మక్తా ధాన్యం ఇవ్వలేక తండ్రి పడిన అగచాట్లు, భూమి యజమాని తండ్రిని పెట్టిన కష్టాలు, తండ్రి బాకీదారుడై బాకీదారుల జయిలుకి వెళ్ళడం, తన అక్క పెళ్ళికి తండ్రి పడిన ఇబ్బందులు, వానా కాలపు మబ్బైకంటికి మంటికి ఏకధారై తల్లికుళ్ళిపోయిన విషయం, తనకున్న ఆస్తి పాస్తి తాకట్టు పెట్టితండ్రి డబ్బుతెచ్చిన సంగతీ, తాను రంగానికి పారిపోవడం, తల్లి దండ్రులకి తాను వ్రాయించిన యుత్తరాలు, అప్పుడప్పుడు పంపించిన పదీ పాతికీ, తండ్రికి అప్పిచ్చిన తణఖాదారుడు వ్యాజ్యమేసి, వేలంలో ఇల్లు దొడ్డీ తనే పాడుకోవడం, ఒకరు తర్వాత ఒకరు తల్లీ తండ్రీ చనిపోవడం, ఇవన్నీ ఒక్కసారిగా తెరమీద బొమ్మల్లా అతని మనో నేత్రాల ఎదట ఆడిపోయాయి.

తాను పోగు చేసుకున్న డబ్బు సంగ్రహించుకొని పచ్చలయ్య స్వగ్రామమైన ఉండీ అగ్రహారం చేరుకున్నాడు.

తొలకరి వానలు కురిసి, బీటలు కట్టి యెండిఉన్న పొలాలు తడిసి, ఆ పొలాల్లోంచి వస్తూన్న సువాసన పచ్చలయ్యకి హాయి సమకూర్చింది. పొలాలన్నీ ప్రాణాలున్న వ్యక్తులై పచ్చలయ్యకు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. అతని అదృష్టం కొలది స్వగ్రామంలో కాలవ గట్టున రెండెకరాల పొలం అమ్మకానికి వచ్చింది. వెనక్కూ ముందుకూ సాగించి క్రిందామీదా పడి పచ్చలయ్య ఆ భూమిని రెండువేల రెండువందలకు స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. ఉండీ సబురిజిష్ట్రారు ఆఫీసులో పత్రం రిజిష్టరు చేయించి మహాపట్టణమైన రంగాన్ని పరిపాలించిన పచ్చలయ్య నూరు రూపాయల కొక ఎద్దులజత, ఇరవై రూపాయలకొక నాగలి కొని వ్యవసాయం ప్రారంభించాడు. వ్యవసాయం ఆతనికి ఆనంద పూర్ణమైన తపస్సు అయింది. పొలం మరమ్మత్తు చేయించినాడు. పాటిమన్ను తోలించినాడు. ఆ పొలం బాలికను తాను కన్న కూతుర్ని చేసుకున్నాడు. ఆమెను అలంక రించాడు. ఆటలు నేర్పాడు. పాటలు నేర్పాడు. చుట్టూ పెద్ద గట్టువేయించి తోట తయారు చేశాడు. తూర్పు గట్టు మీద తాను పాక వేసుకుని పొలంలోనే మకాంపెట్టాడు.

3

పచ్చలయ్య అనవసరంగా ఎవ్వరితోనూ మాటలాడే వాడుకాడు. తన రెండెకరాలు వ్యవసాయమూ లేనప్పుడు తన పొలం గట్లమిద కలకలలాడుతూ అవతరించిన తోటకి సేవచేయడం, కష్టాల్లో ఉన్న బీద రైతులకు కాసో కూసో రహస్యంగా సాయంచేయడం ఇదే అతని జీవితమార్గం.

పచ్చగా ఉన్న పచ్చలయ్యమాట అందరికీ పథ్యం కాసాగింది. రెండెకరాలకు నలభై బస్తాలు పండుతాయి. అమ్మితే కరువు రోజులలో కూడా అతనికి రెండువందలు వస్తాయి. ఎద్దుల మేతకు, తనభోజనానికి సంవత్సరానికి రెండువందల నలభై ఖర్చు అవుతున్నది.

పళ్ళకూ, కూరగాయలకూ కొబ్బరికాయలకు, గట్టులమోసే మినుములకూ కందులకూ సాలుకు రెండువందలు వస్తున్నవి. ఆకుమళ్ళకు నూరు రూపాయలాధారం వస్తుంది. ఖర్చులు వ్యవసాయాని కంతకూ యాభై అవుతుంది. లెక్కలన్నీ చూసుకుంటే పన్నులు, మామూళ్ళు, మళ్ళీ తిరిగిరాని చేబదుళ్ళూ, వారికీ వీరికీ సహాయాలూ అన్నీ పోతే అతనికి సాలుకు నూరు, నూటయ్యెభై రూపాయలు మిగుల్తున్నాయి. ఈ పదేళ్ళలో తన పొలంలో రూపాయి కాసులుగా మార్చుకొని, ఎక్కడదాస్తాడో పచ్చలయ్యకు పన్నెండు వందల రూపాయలు పోగయ్యాయి.

4.

పచ్చలయ్యకు అరవైఏడో ఈడు వచ్చింది. అతనిది విజయనగరం పక్కగ్రామం. ఆరోగ్యం ఎప్పుడూ చెదరదు.కాని పచ్చలయ్యకి ఆవేదన ఎక్కువైంది. తన కూతురు 'పొలంలచ్చిమి' పెద్దదయింది. ఈడు వచ్చింది. ఈ అమ్మాయిని ఎవరికిచ్చి పెళ్ళి చేసేది. మంచి సంపాదన పరురాలు. ఇవాళ కాకపోతే తన తదనంతరమన్నా అమ్మాయిని ఎవరో పెళ్ళి చేసుకోవలసిన వారే!

తానూ పెద్దవాడవుతున్నాడు. విశాఖపట్నం సీమవాడు అతని తాత. అతని చుట్టాలు ఉండ్రిగ్రామంలో చాలామంది ఉన్నారు. ముఖ్యంగా తన అక్క అప్పలమ్మ, తన మేనల్లుడు సోమన్న ఉన్నారు. తన అక్కమొగుడు పోయిన వెనుక కరణంగారి ఇంట్లో పనిచేసుకుంటోంది. మేనల్లుడు పెద్దకాపు సుబ్బన్ననాయుడుగారికి పాలేరు. కాని ఆ కుఱ్ఱకుంక ఇరవై అయిదేళ్ళొచ్చి పెళ్ళాన్నొదిలేసి, ఉండికాల్వ వంతెన పక్క కొత్తగా పెట్టిన హోటలులో ఓ అమ్మాయిని మరిగాడు.

అలాంటి ఎదవకు తన కన్న తల్లిని తన బంగారు బొమ్మను 'లచ్చిమి' ని ఇస్తే దాన్ని గంగలో కలిపేస్తాడుకదా, అనుకున్నాడు.
ఆ వేసవిరాత్రి బీరపాదులు పెట్టిన తన పొలంలోకి వెళ్ళి ఓగట్టుమీద కూర్చున్నాడు.

"ఓలమ్మో లచ్చిమీ! ఏటంతవు! నిన్నంతదాన్ని చేసి పెంచుకొన్నా, నీకు పెళ్ళిసేయకపోతే ఏటనుకుంటుంది నోకం?"

ఇంట్లో ఆ పొలంకన్నె పద్మాలుగేండ్ల బాలికలా వచ్చినట్లయింది అతనికి. ఆ అమ్మాయి' వచ్చి అతని పక్క కూచుంది.

లచ్చిమి: 'ఓరయ్యా, నేనేటనేది. నాకిప్పుడేటి పెళ్ళి! యారన్నా నవ్వి పోతరు. అందులో ఓయిబాబూ! ఏ పంది గాడన్నా నామొగుడైతే నా తిప్ప లా సింహాదిరప్పన్న కూడ సయించలేనంత అయిపోతది బాబూ!"

పచ్చులయ్య: "నాకన్న తల్లివి గావంటో?"

లచ్చిమి: " ఆయ్యా! మంచి మొగుణ్ణి నానే యేరుకుంతాను గాదేంటి?"

పచ్చులయ్య: " ఎప్పుడేరుకుంతవులమ్మీ!"

లచ్చిమి: "బాబూ! నీకెందు కంతగొడవ. నానే సెపుతాను గాదంట్రా!"

పచ్చులయ్య: "నానెల్లి తొంగుంటాలమ్మీ."

లచ్చిమి: "బాబూ, నువ్వు తొంగో, నేను సూత్తొ ఉంటానులే."
ఈ సంభాషణ అతనికి ఏమాత్రమూ అనుమానంలేని నిజం. పచ్చులయ్య సంతోషంతో వచ్చి నిద్రపోయాడు.

లచ్చిమి ఆ వెన్నెట్లో అలా పవ్వళించి కన్ను మూసింది.

5

ఆ మర్నాడు పచ్చులయ్య మేనల్లుడు సోమన్న భార్య పైడమ్మ పచ్చులయ్య దగ్గరకు వచ్చింది.

పైడమ్మ: "బాబూ, నీ అల్లుడి యిసయం అంతకన్న ఎక్కువౌతోంది బాబూ! నిన్న రేతిరి తాగి ఇంటికాడ కొచ్చినాడు. ఇంటికాడ మా అత్తతో దెబ్బనాట వేసుకున్నాడు. ఆపళంగా కోపంతో వచ్చి, నన్ను సావగొట్టి తూలి పడిపోయి, ఈత దుమ్మునాగు గుఱ్ఱెట్టి నిదరోయాడు బాబూ, నువ్వు తప్ప ఆడిని మంచిదారిలోకి ఇకేరు పెడతారు చెప్పు!"

పచ్చులయ్య: " పైడమ్మా! నువన్నదంతా సత్తెమే! నాను మాత్రమేటి చేసేది తల్లీ! బగవంతుడు రచ్చించాల, నువ్వెళ్ళి ఏ అమ్మవారికో దణ్ణాలెట్టుకుంటూ ఉండంతే!

పైడమ్మ: "బాబూ, నన్ను సంపేత్తడు నీ అల్లుడు. నాకు బయమేత్తదయ్యా! నిన్న రేతిరి పెద్ద కత్తుచ్చుకొని, 'నంజా పతివోడి పక్కనోకి యెడతావున్నావా. నిన్ను సంపేసి సంపేస్కుంతను' అని ఆ కమ్మకత్తి నాక్కొని నాకాడి కొచ్చాడడు. యేటి సేయమంతవు పచ్చులాయి బాబూ?"

పైడమ్మ కళ్ళ మహానదులు ప్రవహిస్తుండగా కుళ్ళిపోయింది. పచ్చులయ్యకు తన లచ్చిమిని సలహా అడిగితే, ఆమె సరియైనమార్గం చెప్పాలి. తన కా ఆలోచన తట్టింది. తిన్నగా పొలంలోకి ఒక్కడూ పోయాడు. ఆ పచ్చని పొలం "ఏటిబాబూ, ఆడికి నానే బుద్ధి సెపుతాగాదా!" అని జవాబిచ్చినట్లుఇంది. తిన్నగా తన పాకలోకొచ్చి "పైడీ! యెల్లి మా అక్కను రమ్మంతున్నానని తీసుకురాయే! మాఅక్క, నువ్వు ఇక్కడే నాలుగు రోజులుపాటు వుండురుగాని" అని ఆమెను పంపించినాడు.

పైడమ్మ వెళ్ళి ఒక గంటలో, తన అత్త అప్పమ్మని తీసుకు చక్కా వచ్చింది.

6

ఇంటికొచ్చేటప్పటికి పైడమ్మా కనబళ్ళేదు, తల్లి అప్పలమ్మా కనబడలేదు సోమన్నకు! తాగి ఉన్నాడు. కళ్ళు ఎర్రచేసుకొని పక్కదాంట్లో ముసలిదా న్నడిగాడు.

"ఆళ్ళు నీ మామింటికి పొలంపోయారు సోమన్నా" అన్న దా ముసలిది.

"ఏటీ! ఎళ్ళారూ, ఆ ముసలెదవ దగ్గెరకి? ఆణ్ణి సంపేసి, నాను సంపేస్కుంతా" అంటూ దుడ్డుకర్ర పుచ్చుకొని మేనమామ పొలానికి తన పేటనుంచి ఎల్లా తూలుతూ, కేకవేసుకొంటూ ఉండి నుంచి ఉండి అగ్రహార పొలిమేరకు కాలవగట్టునే నడుస్తూ వచ్చాడు. రెండు మూడు సారులు పడ్డాడు లేచాడు. మళ్ళీ సాగించాడు.

ఉండి తూరుపుకాపుల గూడెంలో సోమన్న మామని చంపేస్తాడేమోనని అల్లరి బయలుదేరి పెద్దలూ పిన్నలూ కర్రలు పుచ్చుకొని పచ్చులయ్య పొలానికి నడక సాగించారు. గజం చుట్టలు వెలిగించారు. కుర్రవాళ్ళు బీడీలు వెలిగించారు. జట్కాతోలే రామన్న సిగరెట్టు వెలిగించాడు. వాళ్ళంతా పచ్చులయ్య పొలం దగ్గరకు వచ్చి కాల్వలో దిగి దాటి అవతలగట్టునే ఉన్న పచ్చులయ్య పొలం గట్టుమీదకు వెళ్ళి 'పచ్చులయ్యా' అని పిలిచారు. అదివరకే వాళ్ళందరూ వచ్చే ఈవతలిగట్టు నుంచే 'పచ్చులయ్యా' అని వాళ్ళు కేకవేసారు.

వాళలందరూ తన పాకున్న పొలం గట్టుమీదకు రాగానే పచ్చులయ్య నిద్రలేచి "ఏటిరా అది! అల్లాగా కేకలెడుతున్నా" రని అంటూ పైకి వచ్చాడు. పైడమ్మ, అప్పలమ్మ పైకి వచ్చారు.

ఒకడు: "సోములు ఇక్కడకు రాలేదా మావా?"

పచ్చులయ్య: "రాలేదురా! ఆ డేమయ్యాడేంటి?"

ఇంకొకడు: "ఏమో నిన్ను సంపేత్తనని ఇక్కడకు బయలుదేరి నాడంట."

పచ్చులయ్య: "ఏమై ఉంటాడు. మీకు దారిలో కాపడలేదంట్రా?"

మొదటివాడు: "అబ్బే!"
ఇంతట్లో పైడమ్మ హర్రికేన్ దీపము వెలిగించి తీసుకొని వచ్చింది. అందరూ సోమన్నను వెదకటానికి బయలుదేరి ఒకవేళ వంతెన దగ్గర ఆవలి ఒడ్డుకు దాటివస్తూ, తాగి ఉన్నాడు గనుక దారిలో పడిపోయి ఉండవచ్చునేమో యని ఆలోచించారు. దీపం పట్టుకొని ఒకడు ముందు నడిచాడు. తర్వాత అందరూ బయలుదేరారు.

నాలుగు అడుగులు వేయగానే, వెనుక వచ్చే ఒక పడుచువానికి పచ్చులయ్య పొలంలో ఏదో తెల్లగా పడి ఉన్నట్టు కనబడింది. "అదేదో సూసొత్తాను" అని లాంతరు పుచ్చుకొని పొలంలోకి దిగి, ఆ సస్తువు దగ్గరకు

వెళ్ళి చూసీ చూడటంతోనే "ఓరి రండల్లో. ఇక్కడ పడున్నాడు సోమన్న గాడో" అని కేకేశాడు. అందరూ పొలంలోకి పరుగెత్తారు.

ఆ పొలంలో ఒళ్ళు తెలియకుండా సోమన్న పడివున్నాడు.

పచ్చలయ్య వంగి సోమన్న గుండెలో చేయిపెట్టి చూచాడు. గుండె దడ దడ కొట్టుకుంటోంది.

"ఈడికి మత్తు తప్ప మరేం జబ్బు లేదర్రా" అన్నాడు. ఇద్దరు సోమన్నని పైకెత్తి పొలంలోంచి పచ్చలయ్య పూరింటి దగ్గిరకు తీసుకుని వచ్చారు.

పచ్చలయ్య: "ఆణ్ని అల్లా తొంగోబెట్టి మీ రెల్లండర్రా మీకు నా దండాలు."

మొదటివాడు: " ఈ కుంకన్నగాడికి మెలకువ వత్తే, అల్లరి చేత్తాడేమో పచ్చలాయి!"

పచ్చలయ్య: " మెలకువ తెల్లారిందనకా వస్తుందా? వచ్చాన్నాగనోణి ఈణ్నాంటి పదిమందిని మడతలేసి సితకమొెడి సెయ్యగల్ను."

రెండవవాడు: " ఓరి యెంకటసామి, పచ్చలయ్య మొన్నకాలవనో మెరకట్టిన పన్నెండు టన్నుల నావను తలకాడెత్తి, ఎనక్కు నెట్టిన సంగతి యెరగవేంట్రా?"

వారందరు కొంచెంసేపు ఆ కబుర్లు ఈ కబుర్లు సెప్పుకొని పచ్చలయ్యా అప్పలమ్మలదగ్గిర సెలవు పుచ్చుకొని తమ పేటకు వెళ్ళిపోయారు.

7

తెల్లారిన రెండుగంటలకు సోమన్న లేచినాడు. తానెక్కడవున్నదీ సోమన్నకు తెలియలేదు. చేతులతో తలపట్టుకొని "నా ఎదవమతి! ఎక్కడున్నానేంటి!' అనుకున్నాడు. ఆతని కళ్ళు తిరిగి మూతలు పడిపోనాయి కాని ఒక్కసారిగా అతనికి పూర్తిగా మెలకువ వచ్చింది. తాగివున్న అంత మత్తులోనూ, రాత్రి జరిగిన ఒక సంఘటన గుండెను గుద్ది చెప్పినట్లుగా జ్ఞాపకం వచ్చింది. తాను తనమామ పొలందగ్గరకు వచ్చాడు. గట్టుతప్పి పొలంలోకి వెళ్ళడు. అప్పుడెల్లా వచ్చిందో నీళ్ళల్లో పడినట్లే మెలకువ వచ్చింది. ఈ పొలం రాత్రి ఎంత అందంగా కనబడింది."ఆ కాఫీహోటలుపిల్ల దొంగనానంజ నా నెల్లేసరికి, ఆడెవడి పక్కనో దొంగొనుంది. ఒలబ్బే మాచెడ్డ కోపమొచ్చేసి ఆళ్ళిద్దరినీ సంపేసేద్దామని మీద పడే టప్పటికి ఆ కొత్తోడు, నెగిసి సావగొట్టి, యిడిసి మెట్టాడు. ఈడి పొగరు ఇల్లా ఉందిరా అని, నానెళ్ళి సారాయి దుకాణంకాడ రెండు బుడ్లు లోసేసి, కత్తికోసం ఇంటికెళ్లాన్లు. ఆ తరువాత నాకేంతెలుసు. మామపొలంలో ఉన్నాను గందా ఆపైన నాకు చటుక్కున తెలివొచ్చి సూత్తే మామపొలం. అది పొలమేటి, అది బంగారు పిల్ల కాదంట్రా! ఆ సీకటంతా ఎన్నెలే అయిపోయింది. ఆ పొలం సూత్తే మామత దేముడంటివాడో గాపకం వచ్చి, మా దుక్కొ మేసి పొలంలో పడిపోయి యేడిసినాగందా ఆ తర్వాత నాకు నిద్దర పట్టేసింది." అని తన చుట్టూ చేరిన పచ్చలయ్యతో, పైడమ్మతో అప్పలమ్మతో సోమన్న సిగ్గుపడుతూ చెప్పాడు.

సోమన్న: "మావా! ఏటి సేయమంతవు, రాత్రి నీ పొలంలో కాలెట్టానా, అంత దుక్క మొచ్చిందేమిటి?

అప్పలమ్మ: " ఓరి కుంకన్నా, మామపొలంలో కడుగెట్టడానికి నీకేమి అక్కుందిరా?

పచ్చలయ్య: " నీ కిట్టమొత్తే నాపొలం గట్టుమీద నీ బారియతో నుండు. యేరే సిన్నిల్లేసుకుందాం. నానూ, మా అక్కా మా ఇంటిలో ఉంటాం."

అప్పలమ్మ: రోజా తాగొచ్చి, పుత్తె గట్టిన పుత్తడి బొమ్మంటి పిల్లదాన్ని కొట్టే చచ్చుకుంకని ఇక్కడ కాపురమేటిరా తమ్ముడూ.

పచ్చలయ్య: "నా లచ్చిమి ఈడు తాగొత్తే ఇక్కడకు రానిత్తుందనే నీ ఉద్దేశం?"

పైడమ్మ: " బాబూ, నీకింత సాకిరి చేసుకుంటూ పడుంటాను. ఆడు నన్ను చంపేత్తాడని భయంకాదు. ఆ తాగొచ్చినప్పుడా డనేటి మాటలు – రామసెంద్రా! పాపం వొరుసంకురిత్తాదికందా!"

8

సోమన్న సిగ్గుపడి లేచి ఆ పొలం మాలక్ష్మిలోనికి నడిచిపోయాడు. అక్కడ ఒక మడి గట్టుమీద కూర్చుండి, ఏదో ఆలోచనలో పడ్డాడు.

తన మామ ఈ పొలానికి లచ్చిమి అని పేరెట్టుకున్నాడు. ఎంత సక్కని, ఎంత సక్కని పొలం! తనమామ పచ్చలయ్య దేముడంటివోడు. ఎన్నిసార్లు తనకూ తనకుంటుంబానికీ సాయం రాలేదు. అంత ముసలోడు ఆ పనేంటి ఆ సంగతేంటి?

లచ్చిమీ దేవే ఈ పొలం, తను లచ్చిమీదేవి దగ్గిర నుంచోడానికైనా తగడుకందా! ఈ పొలం లచ్చిమిని కాపులించుకోవాలి. తన మావ తన కూతురంటా డీ పొలాన్ని. తన పైడి నిజంగా పైడి బొమ్మే! ఎన్ని మార్లు తాను దానిన ఏడిపించలేదు. ఉలక్కుండా మలక్కుండా ఎంత పగితితో తనకూ, తనమ్మకు శాకిరి సేత్తుందికాదు. ఆ దిగదుడిచిన ఓటలు సరుకు తన పైడికి మైలుదూరంలో నుంచోడానికి వొల్లా? ఆ నచ్చు సరుకులు ఈ పొలం లచ్చిమికి రావడానికి వొల్లా!

ఏటి తనీ పోగాలం. ఎదవ తాగుడు. మా అయ్య ఎప్పుడైనా తాగినాడా. సంపాయించినా ఎకరా పొలం నేను మునసబుగారి కమ్మేసినా గందా! తల్లీ, పొలం మా లచ్చిమీ అంటేన నన్ను రచ్చిత్తాది. లేకుంటే నాకూ దానికి ఏమి సమ్మందం.

'పెళ్లాం మెళ్ళో గుల్లలు తాగురమ్మగోరి వొళ్లో ఏసేసినాను.

పొలం లచ్చిమీ! కుక్క బతుకు బతికినాను. నన్ను రచ్చించాలి.'

ఆ పొలం బాలిక నవ్వినట్లయింది సోమన్నకు. ఆ పొలంలో సాగిల పడ్డాడు సోమన్న. అతని కళ్లెంట ఉండి కాల్వలు నూరు ప్రవహించాయి. పొలం లచ్చిమి చిరునవ్వు నవి "లే సోమన్నా! నన్నూ పైడమ్మను ఆపేచ్చతో సూత్తానని మాటియ్యి. మాట తప్పావా! నువ్వు నాశనమయిపోతావు. నా శకితి అలాంటిది. మామమాట తప్పక బుద్ధితో మసలు, నేనూ పైడమ్మా నీ కిద్దరం పెళ్ళాలము" అని పలకినట్లు హృదయానికి తట్టింది.

9

చిరునవ్వు నవ్వుకుంటూ, కళ్లనీరు కారుస్తూ మేనమామ కాళ్ళమీద పడ్డాడు. "మామా! మా బాబు పేరు హచ్చి. నువ్వు సెప్పింది ఇనుకుంటా! ఈ పొలం పొలిమీరదాటి వెళితే నన్ను బలెయ్యి! " అన్నాడు. అతని మాటలలో సత్యవాక్కు వారి హృదయాలలో మారుమ్రోగినది. అప్పలమ్మ "సింహాదిరప్పన్నా, నీదయ' అంది. పచ్చలయ్య 'నా లచ్చిమి, నువ్వు బర్తనేరుకున్నావా తల్లీ' అనుకున్నాడు. పైడమ్మ ముసిముసి నవ్వును నవ్వుకొని పైట సర్దుకొంది. పొలం కన్నె లచ్చిమి సిగ్గుతో తన పైట తాను సర్దుకొంది.

* * * * * *